

1234567 n m mN

[illegible]

ଆମର ସ୍ବପ୍ନ ୨୫ ଡିସେମ୍ବର ୨୦୧୭

[illegible]

רבי שלמה מתאר במכתב את פרשת גניבת ספריו

להתקשר טלפונית אל רבי שלמה זצ"ל ולשאול אותו האם יש לו קשר כלשהו לספרים אלו. התקשרתי לביתו, הצגתי את עצמי, והוא זכר אותי, ולאחר מכן ספרתי לו כי בבית המדרש המרכזי בחיפה מצוי ש"ס וספרים נוספים עם הקדשתו של בעל החלקת יואב, ואינני זוכר האם שולי הדפים לא היו מצויינים בהערות בכתב-יד — כאשר רבי שלמה זצ"ל שמע את דבריי, שמעתי לפתע גניחה וקריאה: אוי

ווי, והשיחה נותקה. כעבור זמן מה התקשרתי בשנית ואז נגשה לטלפון רעיתו ע"ה – בתו של בעל ה"חלקת יואב" ושאלה אותי מה ארע, כי בעלה בוכה ואינו יכול להרגע. ספרתי לה את אשר ארע והיא בקשה ממני להתקשר יותר מאוחר. התקשרתי בשלישית ואז סיפר לי רבי שלמה זצ"ל כי בעת עלותו ארצה "נעלם" מטענו בנמל חיפה והיה בו ספרים וכן כלי כסף יקרים וחפצים נוספים, ובקול בוכים הוא הודה להשי"ת על שלפחות נמצאו הספרים והוא ביקש ממני שאוודא שהספרים ימסרו לידי נכדו מר עמוס מר־חיים אשר יגיע לחיפה במיוחד למטרה זו.

אדמו"ר הרה"ק רבי ישראל אלתר ז"ל מגור בעל ה"בית ישראל"

מר עמוס מר"חיים הגיע אלינו לחנות. נגשתי אתו לבית המדרש והוא ביקש למסור לו את הספרים. הגבאי סרב לכתחילה, אך לאחר שאבי המנוח ז"ל – אשר היה נמנה על מתפללי ולומדי בית המדרש במשך כיוכל שנים – שכנע את הגבאים שספרים אלה גזולים ואף מר"חיים התחייב להעניק לבית המדרש ספרים אחרים תמורתם – נמסרו הספרים לנכדו של רבי שלמה קאליש זצ"ל, ולאחר שהם הגיעו אליו הוא התקשר אלי טלפונית, הביע את שמחתו הגדולה ואמר לי שהוא מכיר לי תודה והערכה על הזכות הגדולה בהשבת הספרים לבעליהם.

טפור הדברים סופר בהזדמנות מאוחרת – לאחר פטירתו של רבי שלמה קאליש זצ"ל – על ידי לכ"ק מרן אדמו"ר זצוק"ל מגור בעל ה"בית ישראל" אשר התעניין מאד באירוע, ושמח על השבת הגזילה היקרה לבעליה.

עצתו של בעל ה"חסדי דוד" זצ"ל

רבי שלמה ואשתו חזרו ירושלימה כשידיהם ריקות, אולם בתם העמידה לרשותם דירה מהודרת ומרוהטת בסמוך לדירתה, בבנין מפואר שבנה ר' אליעזר מר"חיים באותה עת. בתם וחתנם כיבדו אותם בתכלית ההידור, וכילכלו את שיבתם באופן יוצא מן הכלל. אף הם שאפו שלא יצטרכו כלל לדאוג לצרכי קיומם, אולם רבי שלמה באינינות נפשו לא הסתגל למחשבה כזאת, ש...בתו תפרנס אותו. הוא חיפש, אם כן, דרכים ועצות כיצד להתקיים בלא עזרה ממישהו. אמנם תיכף מיום בואו לירושלים, ניצל כדרכו את כל עתותיו לתורה ולעבודת הבורא, לגמ"ח ומעשים טובים, אך באותו זמן טיכס עצות מהיכן יתפרנס.

יום אחד בלכתו ברחוב, סמוך לשוק "מחנה יהודה", הבחין בשפע של תפוזים שנתברכה בהם א"י, ובאותו רגע ניצנץ במוחו רעיון שיכולים לייצר מהם ריבה ומיני מרקחת שונים. רבי שלמה היה בחו"ל, בין השאר, סוכן של תעשיית קונפיטורא מפותחת, והיו נהירין לו כל סודות המקצוע. חשב איפוא לעצמו: אולי עדיף כי במקום ליפול למעמסה על בתו, ינסה לייסד פה ביח"ר לייצור ריבה, וינצל את קשריו המסחריים בעבר בחו"ל לשיווק התוצרת. אמר ועשה. הוא התקשר עם מפעל ייצרני מסוים, לשם נסיון, אך הנסיון לא עלה יפה. מיד התקשר עם מפעל שני – והצליח. החלו בייצור הריבה, וכשהיו בידו דוגמאות מסחריות, עמד ושלח למיודעיו בחו"ל. תוך זמן קצר קיבל מהם, במענה, הזמנות בקנה-מדה מסחרי יפה, שניתן להתפרנס הימנו בכבוד ועושר.

עכשיו כשהיו כל הנתונים בידו, שאל רבי שלמה במכתב אל רבו האדמו"ר מסוכאטשוב זצ"ל, בעל "חסדי דוד", האם טוב הדבר אשר הוא חושב לעשות? השיבו הרבי: וכי בכדי לייצר ריבה שלחתיך לארץ ישראל? המבלי אין פרנסה בפולין נסעת לשם?! לא כן אלא בא"י אתה מקדיש עצמך כליל לחפצי שמים, תורה ועבודה ומעש"ט, ולא תהיה עינך צרה במצות כיבוד אביואם שתזכה בתכם...

ש"ב ומקורבו של רבי שלמה, הרה"ח ר' שלמה זאב צוויגנהפט שליט"א מסוסנוביץ וכעת בניו יורק מספר בזכרונותיו. שנבנס בעצמו יחד עם רבי שלמה אל הרה"ק ר"ד מסוכטשוב זצ"ל ורבי שלמה שטח לפני הרבי ספקותיו בנוגע למעמדו ומעשיו בארץ ישראל.

נענה הרה"ק מסוכטשוב זצ"ל ואמר לו: בתך וחתנך רוצים לקיים מצוות כבוד אב ואם בשלימות והנך חפץ לקחת מהם את המצוה הגדולה הזו?

ובמכתב נוסף של כ"ק האדמו"ר מסוכטשוב זצ"ל בעל "חסדי דוד" אל רבי שלמה ז"ל הוא כותב מפורשות כהאי לישנא:

ב"ה יום ד' אמור כ"ה יברכו בני צ"ח לפ"ק לאדו

בימי העומר, יצילכם השומר, מגורת קל וחומר, כבוד אהובי הרבני החסיד המופלג ירא וחרד לדבר ד' כש"ת מו"ה שלמה נ"ו

הנה זה פעמיים הגיעני מכתבין עם המשלוח והנך תמיד חקוק במורשי לבבי מה גם שזכית להיות בתוככי ירושלים מקום עין ולב, וכמו"כ עינם ולבם של ישראל אלי' תלויות ובודאי למי שרוצה באמת נקל שמה לבוא למאור עינים בתורתו ויחוד לב ואהבתו ויראתו ית' אך הרצון באמת לאו מילתא זוטרת, מכל מקום גם לזה מסייע זכות ישיבת א"י כמ"ש כ"ק אדמו"ר זצוקל"ה שארץ היא מלשון רצון, וארץ ישראל הוא רצון ישראל, שבעצם הכל חפצים ליראה שמך, ובכן הוי שמח בחלקך ותוסיף עז ותעצומות בתורה ויראת ד' ותשובה שלימה וד' יהי בעורך לחזק כחך ובריאותך לתורה ולתעודה.

ואל תדאג במה שאינך מרויח בעצמך כי אולי הוא זה תיקון לבתך וחתנך

כ"ק אדמו"ר בעל ה"חסדי דוד" זצ"ל כשלידו כ"ק אדמו"ר בעל ה"לב שמחה" מגור

רפסא שני - בענין מניין אצטאוי בקווא פליטא

על המעשה הזה נכתבתי גם קודם לכן. ע"פ פני הנהלך בתחילת
 שנת רפסא שני חלוא למעלה ה"י יום מרשם מאשון, וזמנ' נישון באגרי חתך
 הלא אי יום אבך אאמל' צאללה אגרי שנה גמ' התורה קוצם זמן
 מקאי שנה, כמל' כן למעלה גמ' יום אגרי השנה, וזמנ' שנתן התורה
 אי יום נישן הקצולב לאמחל זה אי יום, ולפני' יום כ' חתך
 פ"ס הלא מלך התורה רפסא מאשון. אגרי חתולון להתורה ערמא אצן
 יוסף וזמנ' שנה והבן למעלה אין והבן אלא שנה, והבן יום אישכא
 נח התורה, והנה זה יום ארבע פסח שני, וזה אמר' נישא אכא, נח
 יוסף הלא שנה סוף ארבע. ואמר' מישא ואמר' ה' הלא זה חתך
 חתך, כי יורה כי חסא נח ה' מלך נח באגרי חתך שנה
 חתך התורה ולא נח עצה מלשה ואמר' אומר' מאימ' חתך זה אצן
 רפסא שני

קטע מד"ת אדמו"ר הרה"ק ר"ד מסוכטשוב זצ"ל שנשלחו לרבי שלמה

ז"ל

שפרנסתך תבוא על ידם, וגם ראיתי שבתך תחי' היא מעוברת יתן ד' שיוגמר הריונה
 לטוב ותלד בניקל לטוב לחיים ולשלום לאורך ימים.

בברכת אוהבך הדו"ש המעתיד בעד שלומך והצלחתך ברוחניות וגשמיות.

דוד בהגה"ק זצוקל"ה

בל"ג אצוה להעתיק איזה מאמרים לשלוח לך.

עכ"ל.

ואכן קיימו בהם בתם מרת דבורה ע"ה וחתנם ר' אליעזר מרחיים ז"ל את המצוה
 הזאת של כבוד אב ואם בצורה מופלאה ביותר. לדוגמא יצויין, כי רבי אליעזר
 חוגתו מרת דבורה לא עזבו שניהם באותה עת את ירושלים אפילו ללילה אחד, שמא
 יצטרכו ההורים את עזרתם...

כותב תלמידו וקרובו של רבי שלמה ז"ל. רבי אברהם משה קיפר שיחי' בזכרונותיו:
 "אני זוכר איך שמרת דבורה היתה מגישה לאביה, רבי שלמה את ארוחת הצהרים,
 היא שאלה אותו: אבא תאכל? הוא ענה כן, היא חיממה והביאה לו.
 כשהתחיל לאכול הרגיש שכעת קשה לו האכילה. ואמר לה: עוד מעט אוכל. וחזר
 חלילה. לעתים גם כמה פעמים. ובסבלנות אין קץ, ללא שום טיפת תרעומת היא

2000-2001

5.2345-67 000000

1234567 75-7100

George Washington

1011

פרהרטה צ'וקללה מסאמאטא

ED 401 616

אברהם הידני החזק חנוך תמיד ונצח מפואר בלג מופת שלמה נ' קאמיל

[illegible]

לא"י

מימין לשמאל: רבי שלמה וילנר שיחי, רבי שלמה ז"ל, חתנו מר אליעזר מרחיים ז"ל, ר' חיים ורשבסקי ז"ל.

רבי שלמה ז"ל יושב, מאחוריו רבי פישל פלקסר שיחי ולידו – רבי אליעזר מרחיים ז"ל

חזרה ושירתה אותו. חורף אחד חלתה וכחצי שנה הי' לה חום, אבל אביה לא ידע מזה כלל. כי היא המשיכה לבוא אליו ולשרתו יום יום ממש כאילו לא קרה כלום...
בצעירותה – ממשיך רבי אברהם משה וכותב – שברה הרבנית מרת שפרה בלומא את רגלה ובפקודת הרופא בפולין לא עשו לה גבס אלא הטו את הרגל על כסא, וכך היתה צריכה לשכב חדשים רבים. בתה, מרת דבורה, נסעה אז מהארץ לבית הוריה. וסעדה את מיטתה עד שהחלימה וחזרה לבריאותה...

ה"ה יבואלום איהק י"ה מ"א תש"ה

א"ו ור"ה אהא העברתה העברה ז' בדורה תח"ו
 ק"ה יחא מרזיש יחוא, דאב, יחאט אט פואק
 ואלוה, אקוק שמואל שמואל יח' ה' קסבר
 ג' דבית נחם ה' קסבר ג' אור, ה' קסבר
 נחמיים בלורה, זאן תחאט עסר לא, ג' יחא
 יחא קידק אנה פוא, תחאט סבר נח' ואחרי
 אן אלה דער, ר' ה' בנח' ואלט, ונח
 אנה הרבה, בא' אהאט יחא נח' ה' ה' ה'
 אהאט נח' ה' אהאט אהאט ב' יחאט ואלט
 בא' אהאט אהאט, יחאט. אהאט אהאט

ז' יוסר ז' יחאט אהאט אהאט אהאט
 ז' יוסר ז' יחאט אהאט אהאט אהאט
 ז' יוסר ז' יחאט אהאט אהאט אהאט

מכתב מרבי שלמה ז"ל חוגתו ע"ה לבתם הגב' דבורה מרחיים ע"ה

מכתב מרבי שלמה ז"ל לבתו וחתנו ז"ל

ואכרון שלמה <לזכר ר' שלמה קאליש> מנדלבוים, דוד אברהם (עורך) עמוד מס': 490 הודפס ע"י אוצר החכמ